

Samenvatting LOWI-advies 2015-10

Verzoeker heeft aan het Bestuur gevraagd om een onderzoek betreffende twee eerdere verzoeken van hem te heropenen. Het Bestuur heeft dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Bij het LOWI heeft Verzoeker vervolgens onder meer aangevoerd dat zijn klacht nooit adequaat is onderzocht en dat het huidige advies van de CWI, net als een eerder advies van de CWI in dezelfde zaak, niet is gebaseerd op alle relevante stukken. Ter onderbouwing heeft Verzoeker enkele stukken overgelegd.

Het uitgangspunt bij klachtprocedures is dat ze op enig moment tot een definitief einde moeten komen, doorgaans door het definitieve besluit van het Bestuur (al dan niet na een advies van het LOWI). In casu is dat definitieve besluit reeds genomen en heeft Verzoeker gevraagd om hierop terug te komen.

Voor de vraag of een verzoek om herziening moet worden gehonoreerd, is onder meer artikel 9:8, eerste lid onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van belang. Op grond hiervan is het Bestuur bevoegd een klacht buiten behandeling te laten wanneer deze, zoals hier, eerder is onderzocht. Ook is de jurisprudentie relevant, op grond waarvan bij een herzieningsverzoek onder meer moet worden beoordeeld of zich na het eerdere besluit nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan (nova).

De kernvraag is dus of er nova zijn. De stelling van Verzoeker dat het definitieve besluit niet is gebaseerd op alle relevante stukken is geen novum, maar een argument dat Verzoeker naar voren had kunnen en moeten brengen in de LOWI-procedure over dit definitieve besluit. Verzoeker heeft die procedure te laat gestart, zodat het LOWI zijn verzoek niet-ontvankelijk moest verklaren. Dit is geen reden om een verzoek om herziening te honoreren. Ook het opmaken van een nieuw stuk na het definitieve besluit, is geen novum. Hetzelfde geldt voor het alsnog overleggen van stukken die in de eerdere klachtprocedure al beschikbaar waren: Verzoeker had deze stukken in die eerdere procedure kunnen en dus moeten overleggen aan de CWI. Dat hij dit heeft nagelaten, is geen reden om een verzoek om herziening te honoreren.

Het LOWI stelt vast dat er geen nova zijn aangevoerd of gebleken en dat het Bestuur het verzoek terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Aangezien de procedure bij het LOWI kan worden beschouwd als een vorm van extern klachtrecht, is titel 9.2 van de Awb analoog van toepassing. Nu uit het verzoekschrift zelf al blijkt dat de bezwaren tegen het besluit ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie, is het onderzoek onder verwijzing naar artikel 9:23, onder b, van de Awb niet verder voortgezet. Het verzoek aan het LOWI is kennelijk ongegrond. Het LOWI heeft het Bestuur geadviseerd om het voorlopige oordeel (dat het verzoek niet-ontvankelijk is) in het definitieve besluit te bevestigen.

Het Bestuur heeft op 24 september 2015 een besluit genomen in overeenstemming met het advies van het LOWI.